

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р Константин Василев Пехливанов, доцент по Административно право и административен процес, Юридически факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“

За дисертационния труд за придобиване на ОНС „доктор“ по докторска програма „Административно право и административен процес“ с наименование „Административноправен режим на горите и горските територии“, с автор Милена Симеонова Личева, докторант на самостоятелна подготовка към Катедра „Административноправни науки“ на Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, с научен ръководител проф. д.ю.н. Цветан Георгиев Сивков

Представям настоящото становище, след като съм определен за външен член на научното жури със Заповед № РД38-132 от 05.03.2020 г. на Ректора на Софийския университет и на първото заседание на научното жури ми е възложено изготвяне на становище.

Юридическият факултет на Софийския университет няма формализирани изисквания към обема и структурата на дисертационния труд, поради което прилагам наложилите се в практиката изисквания:

- дисертационният труд е в обем 224 страници, което е напълно достатъчно;
- цитирани са 77 заглавия, което говори за научна добросъвестност;
- структурно трудът е разделен на увод, три глави и заключение, което е класическа структура на дисертационен труд. Главите са съразмерни;
- авторефератът е коректно оформен;
- докторантът има достатъчен брой публикации по темата на дисертационния труд, изпълнени са и наукометричните изисквания.

По съдържанието на дисертационния труд:

Дисертантът основателно изтъква значението на горите и горските площи за практическото реализиране на чл. 15 и чл. 55 от Конституцията на Република България, за което те са практически незаменим инструмент. Интересно и относимо към темата е свързването на горските площи с темата за изменение на климата, уместно е посочването на прецедента *Urgenda* и решението на Върховният съд на Холандия, че правителството може да носи законова отговорност за това, че не е предприело достатъчно действия за предотвратяване на предвидимата вреда в резултат от изменението на климата.

Темата на дисертационния труд е актуална и приносна – уредбата на горите и горските територии се поделва между административното и вещното право, като в първото не ми е известен цялостен монографичен труд.

Методологията на историческото и сравнителноправно изследване е напълно подходяща.

Аргументирана е актуалността на темата, посочени са предметът на изследване и задачите, които авторът си поставя. Обоснована е значимостта на обществените

отношения, които възникват в областта на горите и горските територии, доколкото горите и горските територии са част от територията на Република България и изпълняват множество екологични, икономически и социални функции, като например че осигуряват и поддържат количеството на 85% от водния отток в страната, че в тях се съхраняват над 80% от защитените растителни видове и над 60% от застрашените от изчезване животински видове.

В Глава първа се прави подробен обзор и се изследват причините, довели до преобладаваща държавна собственост върху гори в България, както и динамиката на законодателството – още от османското заварено законодателство насам. Прави се обосноваван извод, че още от самото създаване на специалното горско законодателство гората се възприема не само като природна даденост, а като фактор от голямо значение за почвата, водата, въздуха, биоразнообразието и климата като цяло, както се схваща и днес. Добро впечатление прави внимателното разглеждане на схващанията от османското законодателство, които в голяма степен предопределят първата национална правна уредба след Освобождението. Изследвани са и схващанията на акад. Стайнов, който в голяма степен е първият учен у нас, който изследва и систематизира материята. Внимателно са изследвани и актове, които на практика засягат горското законодателство (Законът за нотариусите, Законът за горските земи и пасища), както и процесуалните закони, които възлагат тежестта на доказване при спорове. За мен лично беше интересно изследването за особената собственост и право на ползване на гора тип „балталък“.

Приносно намирам изследването на национализацията и творчеството на проф. Кацаров в областта, както и балансираните изводи за правната природа на национализацията, която съществува в правния инструментариум и днес. Важно е определянето на разлики между национализацията и отчуждаването на собствеността в обществена полза, както и между национализацията и конфискацията.

Съответно, подробно е разгледан обратният процес на реституция, като се анализира правната уредба. Обръща се внимание на факта, че бидейки особено обществено благо, възможно е гората да бъде частна собственост, но на собственика е оправдано да се възложат адекватни задължения и ограничения.

Дисертацията определя понятието за административноправен режим на горите и горските територии като съвкупност от правни норми, с които се регулира цялостното функциониране на отрасъла горско стопанство. Застъпва се тезата, че предмет на административните производства, уредени в Закона за горите, са обществените отношения, които се развиват в сферата на изпълнително-разпоредителната дейност в горските територии. Няма съмнение, че чрез издаването на индивидуални административни актове, изпълнителните органи в областта на горите реализират своята правоприлагаща дейност в горските територии. Аргументира се изводът, че административноправният режим на горските територии, разглеждан като административен процес, дава възможност за съчетаване на личните и обществените интереси при осъществяване на дейността по държавно

Органите за управление са точно и систематизирано изложени, а това е ключово изискване за дисертация по Административно право и процес.

За сериозен принос намирам анализа на дисертанта за изясняване на понятието „територия“, което се използва в нашето законодателство с нееднакъв смисъл. Поддържам и извода, че обособяването на надеждни от гледна точка на държавата и

правото източници на информация за земята, води до необходимостта от създаване на кадастъра като съвкупност от основни данни за недвижимите имоти на територията на Република България, както и че понятието горска територия е значително по-широко, защото от него отпада пространственият критерий за всички други земи, освен за тези, представляващи гори. Обосновани са разсъжденията за законодателни пропуски, когато в горските територии има водни площи.

На следващо място, силна страна на дисертационния труд е разглеждането на видовете собственост и практиката на Конституционния съд относно възможността на държавата и общините да притежават частна собственост в горските територии.

Анализа за способите за придобиване и ограниченията намирам за коректен.

Промяната на предназначението на недвижим имот е ключов и сериозен въпрос, отделено е сериозно място в дисертацията, подробно и каузално са изследвани различните хипотези.

Поддържам виждането, че недостатък на правната уредба представлява обособяването на две самостоятелни производства - съгласувателно и същинско, насочени към една и съща цел – промяната на предназначението на поземлен имот в горски територии в друг вид територии, с едни и същи субекти – административен орган и страна, завършващи с два отделни индивидуални административни акта, които подлежат на обжалване по реда на АПК. Може да бъде подкрепен и изводът, че с това законодателно решение се нарушава ефективността на административния процес. Същото намирам и за анализа на възможната промяна на предназначението на друг вид територия в горска територия съгласно чл. 81 от Закона за горите, както и несъгласуваността със Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ).

Подробно и добросъвестно са анализирани административните производства, насочени към извършване на разпоредителни сделки с гори и горски територии - покупко-продажбата, замяната и уедряването на поземлени имоти в горски територии. Поддържам виждането, че уедряването, като специфична правна конструкция, съдържа характеристиките и има вещноправния ефект на замяната. Уместно е отбелязано, че Законът за горите не определя органа, който е компетентен, след приключване на тръжната процедура да издаде заповед за определяне на купувача и цената, както и да сключи договора за покупко-продажба, а това е сериозна празнота в правната регулация, защото компетентността на административния орган е най-важната негова характеристика и се определя единствено чрез правна норма.

Анализиран е негативният опит от последиците, предизвикани от извършените замени по отменения Закон за горите и е направен обоснован прави изводът, че този негативен опит би следвало да ангажира волята на законодателя за създаване на ясна, прозрачна и последователна правна уредба. Отражено е негативното въздействие върху пазара и собствениците, когато Европейската комисия намери, че има предоставяне на неразрешена държавна помощ.

Значителен принос е анализът на уедряването на поземлените имоти в горски територии, както и транслативният вещен ефект на това особено административно производство. Направени са уместни предложения за промени в законодателството.

Трета глава е посветена на управлението на поземлените имоти в горски територии и е силна и практически стойностна част от научното изследване. За

обоснована намирам критиката за предоставяне на правомощия на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, вместо функциите да се упражняват от Министерския съвет, поддържам и анализа и предложенията за законодателни промени.

Подробно и интересно са изложени сервитутите върху тези имоти, които в случая заемат гранично място между вещното и административното право, както и определянето на сервитутите като „квазилични“. Добре е анализирано и понятието за концесия като начин за предоставяне на право на ползване, приложимо към горски имоти.

Приносен е анализът на сумираните екосистемни услуги, реализирани във връзка със Закона за пчеларството, както и съображенията за приноса на пчеларството в бъдещето на екосистемните услуги.

Една от най-силните страни на дисертационния труд е анализът на екосистемните услуги от горски територии; напълно поддържам извода за неприемливостта на факта, че разпоредбите на Глава 17 от Закона за горите „Обществени екосистемни ползи“ - не се прилагат вече девета година, поради липса на критерии за тяхното прилагане. Обосновани са конкретните предложения, с които административноправният режим на горските територии да бъде доразвит с правни норми, по силата на които, да се генерират доходи от предоставянето на екосистемни услуги.

За приноси на дисертационния труд намирам преди всичко анализите на погрешни законови разпоредби:

- прехвърляне на правомощия от Министерския съвет към изпълнителния директор на ИАГ, дори не от министъра на земеделието, т.е. специалната правна норма създава неаргументирана широка възможност за ведомствено разпореждане с публичен ресурс (горски територии – публична държавна собственост);

- липсата на ясни и обосновани критерии за учредяване на право на строеж върху горски територии – публична държавна собственост;

- несъгласуваност между Закона за горите и Закона за опазване на земеделските земи, слабости в промяна на предназначението, вкл. засягане на чл. 21 от Конституцията, че обработваемата земя се използва само по предназначение и промяна на предназначението ѝ се допуска по изключение, при доказана нужда и при условия и по ред, определени със закон;

- усложнено до неефективност производство в ЗГ при промяна на предназначение (съгласувателно и водещо). Намирам за оправдан извода на автора, че за да бъде оправдано съществуването на две самостоятелни производства – съгласувателно и основно, е необходимо да е налице допълнителна и основна компетентност на различни административни органи. В разглежданите случаи органът, който решава материалноправния въпрос за учредяване на съответното право в горски територии и има основната компетентност за това, в същото време се явява и орган, който извършва предварителното съгласуване. На практика е налице произнасяне два пъти по един и същ въпрос от един и същ административен орган, нарушен е и принципът на комплексното административно обслужване;

- детайлно са изброени случаите на погрешно препращащи норми в ЗГ;

- неизпълнението на императивни разпоредби, както в случая с чл. 24 ЗГ, за което съм съгласен, че представлява заплаха за правовия ред и националната сигурност на държавата.

- несъществуването на ред за остойностяване на екосистемни услуги, като следствие – невъзможност за превръщане във възмезден екологичен ресурс.

Като известни слабости на труда могат да се посочат: на с. 9 авторът приема, че няма общ правен режим на горите в ЕС, както и понятие за гора. Понятие за гора наистина няма, поне в обвързващ акт на ЕС или рамкова директива, но има актове за търговията с дървен материал и мониторинга на състоянието на горите, а мониторингът вече е екологичноправен въпрос. Такива са Регламент (ЕО) № 2173/2005 на Съвета от 20.12.2005 относно установяване на лицензионна схема FLEGT за вноса на дървен материал в Европейската общност, Регламент (ЕО) № 1737/2006 на Комисията от 7.11.2006 г. относно установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2152/2003 на Европейския парламент и на Съвета относно мониторинга на горите и екологичните взаимодействия в Общността, Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 г. относно определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал, Регламент за изпълнение (ЕС) № 607/2012 на Комисията от 6.07.2012 г. относно подробни правила относно системата за надлежна проверка, както и честотата и характера на проверките на организациите за мониторинг съгласно Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета относно определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал.

Не е посочена и Резолюция на Съвета от 15.12.1998 г. относно горскостопанската стратегия на Европейския съюз (ОВ С 56, 26.02.1999 г.).

Цитирани под линия произведения не са отразени в общия списък в края на труда (така на с. 6 – Пенчев, Г. Сближаване на българското с европейското право по опазване на околната среда в нейната цялост. София: ИК “НИКЕ-НТ-89”, 2006. 191 с.). Не са отразени и някои по-важни публикации в областта, като: П. Стайнов, Защита на природата (правни изследвания), издание на БАН, 1970, в която публикацията се засягат въпроси за уредбата на горите; С. Божанов, Законодателна уредба в областта на околната среда, 2006, Г. Пенчев, Правна защита на горите в Република България, в Развитие на правото в глобализиращия се свят. Юбилеен сборник по случай 100-годишнината от рождението на акад. Любен Василев и проф. д.ю.н Живко Сталев и 90-годишнината от рождението на проф. д.ю.н. Витали Таджер, 2013 г.

Посочените слабости са лесно отстраними при подготовка на труда за публикуване, каквото лично аз бих желал да видя. Отново посочвам, дисертацията е ценен и приносен труд с практически важни изводи.

На основа изводите от това становище, намирам, че Милена Симеонова Личева, с представения дисертационен труд заслужава присъждане на ОНС „доктор“ по докторска програма „Административно право и административен процес“ и ще гласувам в този смисъл.

/п/ .....

(доц. д-р К. Пехливанов)

OPINION

By Assoc. Prof. Konstantin Vasilev Pehlivanov Ph.D., Associate Professor in Administrative Law and Administrative Process, Faculty of Law, Plovdiv University „Paisii Hilendarski“

For the dissertation work for acquisition of the Doctor of Laws under Doctoral Program "Administrative Law and Administrative Procedure" with the title "Administrative Law Regime of Forests and Woodlands", with author Milena Simeonova Licheva, self-preparing PhD student at the Department of Administrative Law of the Law Faculty of Sofia University "Sv. Kliment Ohridski", with scientific adviser Prof. Tsvetan Georgiev Sivkov D.Sc.

I submit this opinion after being appointed as an external member of the Scientific Jury by Order No. RD38-132 of 5 March 2020 of the Rector of Sofia University and at the first meeting of the Scientific Jury I was charged with drafting an opinion.

The Faculty of Law of Sofia University has no formalized requirements for the volume and structure of the dissertation work, that is why I apply the following requirements established in practice:

- the dissertation has a volume of 224 pages, which is quite sufficient;
- 77 titles were cited, indicating scientific conscientiousness;
- structurally the work is divided into an introduction, three chapters and a conclusion, which is the classic structure of dissertation work. The chapters are proportional;
- the abstract is correctly formed;
- the doctoral student has a sufficient number of publications on the topic of the dissertation, and the scientometrics requirements are also fulfilled .

On the content of the dissertation:

The dissertation rightly points out the importance of forests and forest areas for the practical implementation of Art. 15 and Art. 55 of the Constitution of the Republic of Bulgaria, for which they are practically an indispensable tool. Interesting and relevant to the topic is linking forest areas to the topic of climate change; it is appropriate to point out the precedent of *Urgenda* and the decision of the Supreme Court of the Netherlands that the government can be held legally responsible for failing to take sufficient action to prevent the foreseeable damage resulting from climate change.

The topic of dissertation work is relevant and up-to-date - the regulation of forests and forest territories is divided between administrative and property law, and in the former I am not aware of the existence of complete monographic work.

The methodology of historical and comparative law research is entirely appropriate.

The relevance of the topic is justified, the subject of study and the tasks the author sets out are indicated. Proven is the significance of social relations that arise in the area of forests and woodlands as far as they are part of the territory of the Republic of Bulgaria and perform multiple environmental, economic and social functions, such as that to provide and maintain the amount of 85% of the water runoff in the country and more than 80% of the

protected plant species and more than 60% of the endangered animal species are to be found there.

Chapter I provides a comprehensive overview and exploration the reasons behind the prevalent state ownership of forests in Bulgaria, as well as the dynamics of the legislation - from the Ottoman welded legislation to later days. It is a well-founded conclusion that since the very establishment of the specific forest legislation, forest has been perceived not only as a natural asset, but as a factor of great importance for soil, water, air, biodiversity and the climate as a whole, as it is understood today. A good impression brings the careful examination of the views of Ottoman law, which largely predetermined the first national legislation after the Liberation. The perceptions of Acad. Stainov, who is largely the first scientist in Bulgaria to investigate and systematize the matter, were also investigated. Acts that practically affected forest law (the Notaries Act, the Forest Land and Pastures Act), as well as the procedural laws that place the burden of proof in disputes, have been carefully examined. I personally found interesting the study on the special property and the right to use the "baltalak" forest.

Further, I find as a merit of the paper the exploration of Prof. Katsarov views on nationalization, as well as the balanced conclusions about the legal nature of nationalization, which exists as a legal instrument today. It is important to distinguish between nationalization and alienation of property in the public interest, as well as between nationalization and confiscation.

Accordingly, the reverse process of restitution is examined in detail and the legal framework is analysed. Attention is drawn to the fact that, being a particularly public good, it is possible for the forest to be privately owned, but the owner is justified in being entrusted with adequate obligations and restrictions.

The dissertation defines the concept of administrative law regime of forests and woodlands as a set of legal norms that regulate the overall functioning of the forestry sector. It is argued that the subject matter of the administrative proceedings regulated by the Forest Law are the public relations that develop in the sphere of enforcement activities in the forest territories. There is no doubt that through the issuance of individual administrative acts, the executive authority in the field of forestry realize their competence. It is argued that the administrative-legal regime of the forest territories, considered as an administrative process, makes it possible to reconcile personal and public interests in carrying out the activity of state

The governing bodies are accurately and systematically outlined, which is a key requirement for a dissertation on Administrative Law and Procedure.

It makes a serious contribution to the dissertation's analysis to clarify the concept of "territory", which is used in our legislation in an unequal sense. I maintain the conclusion that establishment of reliable in terms of state and law information sources on the ground, leading to the need to create cadastre as a set of basic data on real estate in the territory of the Republic of Bulgaria, and that the concept of woodland is much wider because it eliminates the spatial criterion for all lands other than forests. The reasoning for legislative gaps when there are water areas in the forest lands is justified.

Next, a merit of the dissertation is the consideration of the types of property and the practice of the Constitutional Court regarding the possibility of the state and the municipalities to own private property in the forest territories.

I find the analysis of the acquisition methods and limitations to be correct.

The change of purpose of real estate is a key and serious issue, a serious place is given in the dissertation, and various hypotheses are explored in detail and with causality.

I support the view that a disadvantage of the legal framework is the separation of two different proceedings - coordinating and substantive, aimed at the same purpose - changing the purpose of landed property in forest territories in different types of territories, with the same sides - an administrative body and party, ending with two separate individual administrative acts that are subject to appeal under the Administrative Procedure Code . The conclusion that this legislative decision undermining the effectiveness of the administrative process should be supported. I find the same for the analysis of the possible change of the purpose of another type of territory in forest territory according to Art. 81 of the Forests Act, as well as the inconsistency with the Agricultural Land Conservation Act (LPPD).

The administrative proceedings aimed at disposal transactions with forests and woodlands - the purchase and sale, exchange and consolidation of landed properties in forest territories - are analysed in details. I support the view that, as a specific legal construction, the agglomeration has the characteristics and has the legal effect of substitution. It is pertinent to note that the Forests Act does not designate the competent authority, after completion of the tender procedure, to issue an order for determining the buyer and the price, as well as to conclude the contract of sale, which is a serious gap in the legal regulation, since the competence of the administrative authority is its most important characteristic and is determined only by a rule of law.

Analysed is the negative experience of the effects caused by exchanges under the repealed Forests Act and reasonable conclusion is made that this negative experience should engage the legislature to establish a clear, transparent and consistent rules. The negative impact on the market and owners is reflected when the European Commission found that unauthorized state aid was available here.

A significant contribution is the analysis of the consolidation of landed properties in forest territories, as well as the translational real property effect of this particular administrative procedure. Relevant proposals for legislative changes are made.

Chapter III is devoted to the management of land properties in forest areas and is a strong and practically valuable part of scientific research. I find it justified to criticize the legislation that foresees that the Executive Director of the Executive Agency for Forests should act, performing the functions of the Council of Ministers. I also support the analysis and proposals for legislative changes.

The easements on these properties, which in this case occupy the boundary between property law and administrative law, as well as the definition of easements as "quasi-personal", are detailed and interesting. The concept of concession as a way of granting a right of use applicable to forest properties is also well analysed.

The analysis of the summarized ecosystem services provided in connection with the Beekeeping Act, as well as the considerations for the contribution of beekeeping to the future of ecosystem services, is a merit.

One of the strengths of the doctoral thesis is the analysis of ecosystem services from forest areas; I fully support the conclusion about the unacceptability of the fact that the provisions of Chapter 17 of the Forests Act " Public ecosystem benefits " - do not apply now in its ninth year, due to lack of ordinance for their application. Well justified are specific proposals that state regulation of forest areas is to be developed with legal rules under which to generate income from the provision of ecosystem services.

For the contributions of the dissertation I find above all the analyses of the wrong legal provisions as follows :

- transfer of powers from the Council of Ministers to the Executive Director of the Forests Agency, not even from to the Minister of Agriculture, i.e. the special legal provision creates an unreasonably wide opportunity for administrative disposal of a public resource (forest territories being public state property);
- the lack of clear and substantiated criteria for establishing a right of construction on forest territories - public state property;
- inconsistency between the Forests Act and the Agricultural Land Conservation Act, weaknesses in the change of purpose, including affecting Art. 21 of the Constitution that rules that arable land is used only for its intended purpose and a change of its purpose is allowed exceptionally, with a proven need and under the conditions and in the order determined by law;
- complicated to ineffectiveness procedure in the Forests Act in case of change of purpose. I find the author wright to conclude that in order to justify the existence of two separate proceedings - coordinating and fundamental, there must be additional and basic difference of competence of different administrative bodies. In the cases under consideration, the authority that resolves the substantive issue of the establishment of the relevant law in the forest territories and has the primary competence for doing so is at the same time the authority that performs the preliminary coordination. In practice, there is a ruling twice on the same issue by the same administrative body, and the principle of complex administrative service is violated;
- the cases of incorrectly referring norms in the Forests Act are listed in detail;
- failure to comply with imperative provisions, as in the case of Art. 24 of the Act, which I agree poses a threat to the rule of law and national security of the state.
- the lack of an ecosystem services evaluation and, as a consequence - an inability to turn them into a viable environmental resource.

Certain weaknesses in the thesis may be cited: on p. 9 the author assumes that there is no common legal regime for forests in the EU, as well as a concept of forest. There is indeed no concept of forest, at least in an EU binding act or framework directive, but there are acts on timber trade and forest condition monitoring, and monitoring is already an environmental issue. These are Council Regulation (EC) No 2173/2005 of 20.12.2005 establishing a FLEGT licensing scheme for imports of timber into the European Community, Commission Regulation (EC) No 1737/2006 of 7.11.2006 establishing detailed rules for the application of Regulation (EC) No 2152/2003 of the European Parliament and of the Council on monitoring of forests and environmental interactions in the Community, Regulation (EU) No 995/2010 of the European Parliament and of the Council of 20.10.2010 laying down the obligations of operators who place timber and timber products, Commission Implementing Regulation (EU) No 607/2012 of 6.07.2012 laying down detailed rules on the due diligence

system, as well as the frequency and nature of inspections of monitoring organizations under Regulation (EU) No No 995/2010 of the European Parliament and of the Council laying down the obligations of operators who place timber and timber products on the market .

The author also skipped the Council Resolution of 15.12.1998 on the forestry strategy of the European Union.

A research paper cited in bottomline should be listed in the general list at the end of the work (e.g. on p. 6 - Penchev, G. Approximation of the Bulgarian with the European environmental law in its entirety. Sofia: NIKE-NT-89, 191 pp.). Important publications were not mentioned, such as : P. Staynov, Protection of Nature (legal studies), published by the Bulgarian Academy of Sciences, 1970, S. Bojanov, The legislative framework in the field of environment , 2006, G. Penchev, Legal protection of forests in the Republic of Bulgaria, in The Development of Law in a Globalizing World. Jubilee collection to celebrate the 100th anniversary of academician. Lyuben Vasilev and Prof. Zhivko Stalev and the 90th anniversary of Prof. Vitaly Tager , 2013

These weaknesses are easily removable in preparing the work for publication, which I personally would like to see. Again, the thesis is a valuable and rewarding work with practically important conclusions.

Based on the conclusions of this opinion, I find that Milena Simeonova Licheva, with the dissertation presented, deserves the award of the Doctor of Laws for the Doctoral Program in Administrative Law and Administrative Procedure and I shall vote in this regard.

/signature/
(Assoc. Prof. Konstantin Pehlivanov)